

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/16/2020
Identifikačné číslo spisu:	3816010370
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:3816010370.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného Y. X. pre pomoc k trestnému činu úverového podvodu podľa § 10 ods. 1 písm. c) k § 250a ods. 1, ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 26. marca 2020 v Bratislave dovolanie obvineného Y. X. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 19. februára 2019, sp. zn. 2To/117/2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Y. X. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo 4. júna 2018, sp. zn. 1T/93/2016 bol obvinený Y. X. uznaný vinným z pomoci k trestnému činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 3 Tr. zák. číslo 140/1961 Zb. v znení Zákona číslo 227/2005 Z. z. k § 10 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v znení Zákona číslo 227/2005 Z. z. na tom skutkovom základe, ako je uvedené v I. stupňovom rozsudku.

Okresný súd uložil obvinenému podľa § 250a ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 59 ods. 1 Tr. zák. mu výkon uloženého trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená strana OTP Banka Slovensko, a. s., so sídlom v Bratislave, Štúrova č. 5 s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie obvinený Boronkay proti výrokom o vine a treste.

Na podklade podaného odvolania rozhodoval Krajský súd v Trenčíne, ktorý rozsudkom z 19. februára 2019, sp. zn. 2To/117/2018, podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý

rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a § 250a ods. 3 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005 za použitia § 53 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. odsúdil obvineného na peňažný trest 300 € (tristo eur).

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil súd obvinenému náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) mesiac.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie, ktoré oprel o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) a písm. k) Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. obvinený uviedol, že I. stupňový súd nemohol vykonať na hlavnom pojednávaní všetky listinné dôkazy, navyše trestné stíhanie trvalo neprimerane dlhú dobu.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený namietal aj právnu kvalifikáciu skutku s tým, že stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania bol nepatrný a teda nešlo o trestný čin.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu ako i okresného súdu zrušil a trestné stíhanie obvineného zastavil.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza, podľa ktorého rozsudok krajského súdu je zákonný a správny. Vzhľadom na okolnosti prípadu, spôsobenú škodu, bol stupeň spoločenskej nebezpečnosti vysoký a teda obvinený sa dopustil trestného činu. Plynutie času, od spáchania skutku do odsúdenia obvineného, mu bolo zohľadnené pri ukladaní mierneho peňažného trestu. Súd vykonali dokazovanie v potrebnom rozsahu a obvinený ani okolnosť, že neboli vykonané všetky písomné dôkazy ani skôr nenamietal.

Prokurátor preto navrhol dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por.

K jeho vyjadreniu sa opätovne vyjadril obvinený, pričom namietal zaujatosť prokurátora a zopakoval svoje argumenty uvádzané v dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) opakovane pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inšancia a dovolanie nebolo chápané len ako "ďalšie" odvolanie.

Dovolateľ ako prvý dovolací dôvod uviedol ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Vo všeobecnej rovine k tomuto dovolaciemu dôvodu považuje dovolací súd za nutné uviesť, že uvedený dovolací dôvod sa vzťahuje k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách, začína vyhľadávaním, nasleduje etapa zabezpečovania dôkazov, potom ich

vykonávania a nakoniec etapa hodnotenia dôkazov. Za dôkaz pritom môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov zadovážených podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona.

Dôvod dovolania podľa citovaného ustanovenia sa vzťahuje predovšetkým k tretej etape dokazovania, t. j. k vykonávaniu dôkazov súdom. V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. možno uplatniť v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov a aby sa napadnuté rozhodnutie opieralo o nezákonné dôkazy. Nemožno však ním úspešne napadnúť informatívnu hodnotu dôkazu, resp. spôsob jeho vyhodnotenia súdom. V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený spochybňoval, že niektoré dôkazy na hlavnom pojednávaní neboli vykonané. Túto okolnosť však nenamietal ani na hlavnom pojednávaní, ani v odvolaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.).

Správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Len s poukázaním na nesprávny postup pri hodnotení dôkazov, ako aj z odmietnutia vykonania navrhovaných dôkazov nemožno vyvodzovať predmetný dovolací dôvod. Z čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nevyplýva povinnosť súdneho orgánu vykonať všetky dôkazy navrhnuté v trestnom konaní.

Dovolací súd žiadne pochybenie zo strany nižších súdov nezistil. Argumentáciu dovolateľa vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu preto dovolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Napokon dovolateľ vo svojom mimoriadnom oprávnom prostriedku uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod naplňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu, premlčania trestného stíhania, ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu, ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi... Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávnych predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dĺžky ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere

dovolací súd odkazuje na ustálenú judikatúru k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Tak súd I. stupňa ani odvolací súd nezistili, že by stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obvineného, vzhľadom na jeho osobu, spôsob vykonania skutkov, spôsobenú škodu a napokon aj postoj obvineného k spáchanej trestnej činnosti, bol nepatrný. Uvedené sa vzťahuje aj na uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. k) Tr. por.

Z uvedeného je zrejmé, že argumenty obvineného uvedené v dovolaní nie sú spôsobilé naplniť ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i), písm. k) Tr. por., pretože sa netýkali právneho posúdenia, ale výlučne skutkových zistení a sťahanie obvineného nebolo neprípustné.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) a písm. k) Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného Y. X. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.